

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Obdo/35/2015                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 3709202705                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 31.05.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Viera Pepelová           |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:3709202705.2 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MANÍN PB, s.r.o., so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava, IČO: 36 335 789, právne zastúpený JUDr. Martinom Bašistom, advokátom, so sídlom Štefánikova 8, 058 01 Poprad, proti žalovanému: Mesto Považská Bystrica, so sídlom Centrum 1/3, 017 13 Považská Bystrica, IČO: 00 317 667, právne zastúpený doc. JUDr. Ľubomírom Fogašom, CSc., advokátom, so sídlom Kýčerského 5, 811 05 Bratislava, o zaplatenie 16 596,96 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 9Cb/148/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/14/2013-332 z 26. novembra 2014, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/14/2013-332 z 26. novembra 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

Okresný súd Považská Bystrica (ďalej súd prvého stupňa) rozsudkom č. k. 9Cb/148/2009-125 z 24. 03. 2010 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 56 429,66 Eur spolu s 10,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 28 214,83 Eur od 16. 04. 2009 do zaplatenia a spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 28 214,83 Eur od 16. 10. 2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 3 385,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 5 118,26 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že v konaní (spojené veci sp. zn. 9Cb/148/2009 a 9Cb/313/2009) mal za preukázané, že účastníci konania uzavreli dňa 06. 04. 2005 inomínátnu zmluvu podľa § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len Obch. zák.) označenú ako zmluvu o zriadení a zabezpečovaní prevádzky spravodajského informačného kanálu mesta Považská Bystrica P.B. č. 89/05-OKP. V čl. 3 zmluvy si zmluvné strany dohodli platobné podmienky za realizáciu predmetu zmluvy dohodnutého v čl. 1 zmluvy za obdobie od 01. 07. 2006 vo výške 2 400 000,- Sk ročne, vrátane DPH. Žalovaný sa zaviazal, že cenu za realizáciu predmetu zmluvy bude žalobcovi uhrádzať štvrťročne vo výške predstavujúcej 1/4 dohodnutej zmluvnej ceny (600 000,- Sk)

vždy do 15-tého dňa prvého mesiaca príslušného štvrťroka, v ktorom sa bude realizovať predmet zmluvy priamo, na účet žalobcu ako vysielateľa. Dňa 16. 11. 2006 uzatvorili účastníci konania Dodatok č. 1, ktorým zmenili a doplnili zmluvu č. 89/05-OKP a ktorým sa dohodli na zvýšení ceny za realizáciu predmetu zmluvy štvrťročne o 250 000,- Sk, takže cena za IV. štvrťrok 2006 bude celkom 850 000,- Sk. Zvýšenie ceny sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi na jeho účet, najneskôr 15. 12. 2006. Námietky žalovaného týkajúce sa zdokumentovania plnenia bodov a/ až i/ dohodnutého predmetu plnenia zmluvy, preukázania percentuálneho pomeru vysielacieho času v minútach k celkovému vysielaciemu času podloženom CD nosičmi s príslušnou dôvodovou správou vyhodnotil tak, že namietané povinnosti žalobcovi zo zmluvy nevyplývajú. Námietku žalovaného, že žalobca nevysiela na celom území mesta posúdil súd prvého stupňa ako právne bezvýznamnú s tým, že žalobca je viazaný rozsahom šírenia signálu spoločnosti SATRO s.r.o., s čím boli zmluvné strany uzročené už v čase podpisu zmluvy. Za bezvýznamnú považoval aj námietku žalovaného týkajúcu sa tvrdenia, že žalobca odmieta vystavovať faktúry na platby za jednotlivé obdobia z dôvodu, že v čl. 3 bod 8 zmluvy sa účastníci konania dohodli, že žalovaný bude plniť žalobcovi bez povinnosti vystavovať faktúru ako podklad pre uskutočnenie platby. Sporný výklad dodatku č. 1 k zmluve medzi účastníkmi posúdil podľa § 266 ods. 1, ods. 3 Obch. zák., skúmajúc samotný prejav vôle, úmysel konajúcich osôb, všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle, rokovania o uzavretí zmluvy, zavedenú prax medzi nimi, ako aj ich následné správanie. Po výsluchu štatutárnych zástupcov účastníkov konania, ktorí konali za zmluvné strany, vyvodil záver, že jednoznačným úmyslom konajúcich osôb bolo rozšíriť predmet zmluvy a zvýšiť cenu za plnenie, a to nielen za IV. štvrťrok 2006, ale aj na nasledujúce obdobia. Žalobca od roku 2007 v žalobách o zaplatenie ceny za plnenie ohľadom nesporných 600 000,- Sk štvrťročne deklaroval, že sa mieni domáhať plnenia vyplývajúceho z Dodatku č. 1, s ktorou skutočnosťou bol žalovaný oboznámený. Že došlo k dohode o zvýšení ceny a rozšírení predmetu plnenia je zrejmé aj z termínu použitého v bode 1 predmetného dodatku „... a v rámci nej o zvýšení ceny za realizáciu predmetu zmluvy, za účelom informovanosti obyvateľov mesta a publicity mesta štvrťročne o 250 000,- Sk ...“, tiež zo správy o hospodárení mesta Považská Bystrica za obdobie január až september 2006. Nakoniec konštatoval, že predmetným dodatkom nedošlo k porušeniu zmluvného dojednania v čl. 3 bod 2 zmluvy č. 89/05- OKP, nakoľko Dodatkom č. 1 bol rozšírený predmet zmluvy a následne došlo k úprave ceny za plnenie. S ohľadom na uvedené považoval súd prvého stupňa žalobu o zaplatenie zmluvného plnenia za II. a IV. štvrťrok 2009 vo výške 56 429,66 Eur za dôvodnú a žalobe vyhovel.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) tak, že ich priznal úspešnému žalobcovi v sume 5 118,26 Eur.

Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj odvolací súd) na odvolanie žalovaného rozhodol rozsudkom č. k. 8Cob/108/2010-223 zo dňa 13. 07. 2011 v spojení s doplniacim rozsudkom č. k. 8Cob/108/2010-254 a opravným uznesením č. k. 8Cob/108/2010-255 obe zo dňa 04. 10. 2011 tak, že zastavil odvolacie konanie v časti o zaplatenie istiny 39 832,70 Eur s 10,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 19 916,35 Eur od 16. 04. 2009 do zaplatenia a s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 19 916,35 Eur od 16. 10. 2009 do zaplatenia. Rozsudok súdu prvého stupňa zmenil v napadnutej časti tak, že žalobu o zaplatenie 16 596,96 Eur s 10,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8 298,48 Eur od 16. 04. 2009 do zaplatenia a s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8 298,48 Eur od 16. 10. 2009 do zaplatenia zamietol. V časti výroku o náhrade trov konania zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 1 421,70 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2 149,67 Eur, a o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V odôvodnení rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 9Cb/12/2008 bolo právoplatne rozhodnuté, že zmluva č. 89/05-OKP zo dňa 06. 04. 2005 o riadení a zabezpečovaní prevádzky spravodajského kanála mesta Považská Bystrica, vrátane Dodatku č. 1 zo dňa 16. 11. 2006 sú platné, keďže žaloba o určenie ich neplatnosti bola zamietnutá. Ďalej uviedol, že vzhľadom na späťvzatie odvolania zo strany žalovaného v časti týkajúcej sa zaplatenia 39 832,70 Eur s príslušenstvom z dôvodu uzavretého zmieru so žalobcom zastavil podľa § 207 ods. 2, ods. 3 O. s. p. odvolacie konanie v časti o zaplatenie 39 832,70 Eur s 10,25 % ročným úrokom z

omeškania zo sumy 19 916,35 Eur od 16. 04. 2009 a s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 19 916,35 Eur od 16. 10. 2009 do zaplattenia, v dôsledku čoho predmetom odvolacieho konania zostal nárok žalobcu na zaplattenie 16 596,96 Eur s 10,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 8 298,48 Eur od 16. 04. 2009 do zaplattenia a s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 8 298,48 Eur od 16. 10. 2009 do zaplattenia titulom nedoplatku ceny za plnenie poskytnuté v II. a IV. štvrtroku 2009 v zmysle dodatku č. 1 zo dňa 16. 11. 2006 k zmluve č. 89/05-OKP zo dňa 06. 04. 2005. Odvolací súd na základe rozhodnutia o uplatnenom nároku, ktorý zostal predmetom odvolacieho konania, mal za to, že hoci z formulácie by sa dalo usudzovať, že zvýšenie ceny sa bude vzťahovať aj na nasledujúce štvrtroky po roku 2006, uznesením mestského zastupiteľstva č. 42/2006 zo dňa 03. 11. 2006 bolo rozhodnuté iba o jednorazovom zvýšení ceny o sumu 250 000,- Sk za IV. štvrtrok 2006.

Na dovolanie žalobcu proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bola žaloba o zaplattenie 16 596,96 Eur s príslušenstvom zamietnutá a proti výroku o trovách konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd uznesením č. k. 4Obdo/52/2011-281 zo dňa 30. 11. 2012 zrušil rozsudok odvolacieho súdu č. k. 8Cob/108/2010 zo dňa 13. 07. 2011 v znení dopĺňacieho rozsudku zo dňa 04. 10. 2011 a opravného uznesenia zo dňa 04. 10. 2011 v dovolaní napadnutej časti, ktorou bol zmenený rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici č. k. 9Cb/148/2009-125 zo dňa 24. 03. 2010 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Vo svojom rozhodnutí dovolací súd poukázal na to, že podanie správy o priebehu doterajšieho konania a oboznámenie obsahu spisu nemožno považovať za doplnenie alebo zopakovanie dokazovania, a za také nemožno považovať ani vyjadrenie účastníkov a ich zástupcov na otázky súdu, ktorých účelom je len vysvetlenie skutkového stavu deja. Dovolací súd preto dospel k záveru, že odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. bez toho, aby doplnil dokazovanie spôsobom uvedeným v ustanovení § 120 a nasl. O. s. p. Dovolací súd sa stotožnil aj s námietkou žalobcu, týkajúcou sa nedostatočného odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, z ktorého nevyplýva, ako odvolací súd hodnotil výpovede svedkov, vypočutých v priebehu konania pred súdom prvého stupňa, ktorý svedecké výpovede považoval za jeden z rozhodujúcich dôkazov pre posúdenie oprávnenosti uplatnenej pohľadávky, z ktorého dôvodu považoval rozsudok odvolacieho súdu v tejto časti nepreskúmateľný.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec opätovne prejednal v rozsahu odvolania podaného žalovaným podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a rozsudkom č. k. 16Cob/14/2013-332 z 26. 11. 2014 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 16 596,96 Eur s 10,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 8 298,48 Eur od 16. 04. 2009 do zaplattenia a s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 8 298,48 Eur od 16. 10. 2009 do zaplattenia zmenil tak, že žalobu zamietol. Žalobcu zavial zaplatiť žalovanému náhradu trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania vo výške 7 568,91 Eur pozostávajúcich zo zaplattených súdnych poplatkov vo výške 1 991,- Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 5 577,91 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Na prejednanie odvolania odvolací súd nariadil pojednávanie podľa § 214 ods. 1 písm. a/ O. s. p., na ktorom, riadiac sa právnym názorom dovolacieho súdu, v potrebnom rozsahu sám zopakoval dokazovanie a poskytol účastníkom konania a ich zástupcom priestor vyjadriť sa k vykonaným dôkazom.

Z vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že žalobca svoj nárok proti žalovanému na zaplattenie 16 596,96 Eur s príslušným úrokom z omeškania ako nedoplatok ceny za prevádzku spravodajského informačného kanála na II. a IV. štvrtrok roku 2009 uplatňoval na základe zmluvy č. 89/05-OKP zo dňa 06. 04. 2005 a dodatku č. 1 k nej zo dňa 16. 11. 2006 uzatvorenej medzi spoločnosťou SATRO s.r.o. ako prevádzkovateľom retransmisie, žalobcom ako vysielateľom a žalovaným ako objednávateľom. Zo zmluvy č. 89/05-OKP uzatvorenej dňa 06. 04. 2005 je zrejmé, že SATRO s.r.o., ako prevádzkovateľ retransmisie a žalobca - MANÍN PB, s.r.o., ako vysielateľ uzatvorili so žalovaným - mestom Považská Bystrica zmluvu o zriadení a zabezpečení prevádzky spravodajského informačného kanála mesta

Považská Bystrica. Prevádzkovateľ retransmisie a žalobca sa zaviazali zriadiť a následne zabezpečovať prevádzku spravodajského informačného kanála mesta Považská Bystrica v rámci televíznej programovej služby TV Marika v súlade s udelenou licenciou č. T/165 najneskôr od mája 2005. Vysielateľ sa zaviazal, že v rámci spravodajského informačného kanála bude uverejňovať najmä oznamy o rokovaní orgánov mesta a informácie z týchto rokovaní, oznamy o rokovaní a informácie z rokovaní poradných orgánov mestského zastupiteľstva, úradné oznamy a informácie mesta Považská Bystrica, resp. jeho výkonného orgánu, všeobecne záväzné nariadenia, uznesenia mestského zastupiteľstva a ďalšie dokumenty; informácie o činnosti a aktivitách mestom zriadených a riadených subjektov ( školy, školské zariadenia, PX Centrum... ); oznamy a informácie o činnosti mestskej polície, oznamy a informácie záchranných zložiek; informácie z oblasti civilnej a požiarnej ochrany a informácie pre obyvateľov z oblasti dopravy, služieb, zdravotníckych služieb... Predmetná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú - konkrétne do doby trvania platnosti licencie vysielateľa. Zmluvné strany sa dohodli, že počnúc 01. 01. 2006 bude cena za realizáciu predmetu zmluvy 2 400 000,- Sk ročne vrátane DPH s tým, že táto cena sa počas platnosti zmluvy nebude zvyšovať. Objednávateľ sa zaviazal cenu uhrádzať štvrťročne vo výške 1/4-iny dohodnutej zmluvnej ceny, a to vždy do 15-teho dňa prvého mesiaca príslušného štvrťroka s tým, že platby bude objednávateľ uhrádzať priamo na účet vysielateľa.

Z čl. 5 bod 4 je zrejmé, že v cene za realizáciu predmetu zmluvy je zahrnutá aj prípadná inzercia objednávatel'a. Zmluvné strany sa dohodli, že vzťahy neupravené touto zmluvou sa budú riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka. Dodatkom č. 1 v znení „Mestské zastupiteľstvo v Považskej Bystrici uznesením č. 42/2006 z 03. 11. 2006 rozhodlo o úprave rozpočtu a v rámci nej o zvýšení ceny za realizáciu predmetu zmluvy za účelom informovanosti obyvateľov mesta a publicity mesta štvrťročne o 250 000,- Sk. Cena za štvrtý štvrťrok 2006 bude teda celkom 850 000,- Sk. Vysielateľ vyrobí a odvysiela programy a informácie o využití prostriedkov z grantového programu mesta, problematike diaľnice a kultúrno-spoločenských podujatiach konaných mestom. Zvýšenie ceny vo výške 250 000,- Sk uhradí objednávateľ vysielateľovi na jeho účet najneskôr 15. 12. 2006" sa zmenila a doplnila zmluva č. 89/05-OKP zo dňa 06. 04. 2005 s tým, že ostatné jej ustanovenia zostali nezmenené. Dodatok č. 1 podpísali za zmluvné strany štatutárni zástupcovia s tým, že za vysielateľa (žalobcu) konala G. a za objednávatel'a (žalovaného) konal vtedajší primátor F..

Medzi účastníkmi bolo sporné, či zvýšenie ceny uzatvorením Dodatku č. 1 zo dňa 16. 11. 2006 k zmluve č. 89/05-OKP zo dňa 06. 04. 2005 bolo jednorazové alebo sa cena zvýšila aj na ďalšie obdobie trvania zmluvného vzťahu. Kým žalobca tvrdil, že Dodatok č. 1 bol uzatvorený aj na ďalšie obdobie nasledujúce po roku 2006 a uplatňoval si z neho peňažné nároky aj za obdobie II. a IV. štvrťroku 2009 spolu vo výške 16 596,96 Eur s príslušenstvom, žalovaný sa bránil námietkou, že predmetným dodatkom sa platne a účinne dojednala zmena rozsahu plnenia a ceny len za posledný štvrťrok roku 2006.

V danej veci súd prvého stupňa v súlade s právnou úpravou obsiahnutou v § 266 Obch. zák. vykonal za účelom výkladu Dodatku č. 1 zo dňa 16. 11. 2006 dokazovanie, vyhodnotením ktorého dospel k záveru, že zvýšenie ceny vo výške 250 000,- Sk sa v zmysle Dodatku č. 1 vzťahovalo na obdobie nielen na IV. štvrťrok 2006, ale aj na ďalšie štvrťroky nasledujúcich rokov.

Odvolací súd sa s uvedeným záverom prvostupňového súdu nestotožnil. Konštatoval, že z výpovedí svedkov F. (v čase podpisu Dodatku č. 1 vo funkcii primátora Mesta Považská Bystrica konajúceho za žalovaného ako objednávatel'a) a G. (v čase podpisu Dodatku č. 1 v pozícii konateľky žalobcu ako vysielateľa) vyplynulo, že návrh dodatku pripravil žalovaný a následne predmetný dodatok zmluvné strany podpísali dňa 16. 11. 2006. Z výpovedí svedkov nevyplynulo, že po vypracovaní návrhu dodatku č. 1 žalovaným by medzi zmluvnými stranami došlo k ďalším rokovaniam týkajúcich sa zmien znenia dodatku, resp. k návrhom zmien. Odvolací súd preto konštatoval, že návrh dodatku č. 1 v znení, v akom bol žalovaným pripravený, zmluvné strany bez výhrad akceptovali. Vychádzajúc z formulácie predmetného dodatku v jeho úplnom znení bolo nepochybné, že hneď v úvode textu dodatku je obsiahnutý dôvod a účel jeho uzatvorenia. Z kontextu prvej vety vyplýva, že zvýšenie ceny o 250 000,- Sk rozhodnutím mestského zastupiteľstva bolo jednorazové, a to v súvislosti s úpravou rozpočtu,

pričom z uznesenia mestského zastupiteľstva je zrejmé, že sa týkalo výlučne úpravy rozpočtu na rok 2006. Ak je teda v Dodatku č. 1 zo dňa 16. 11. 2006 odkaz na uznesenie mestského zastupiteľstva č. 42/2006 zo dňa 03. 11. 2006, bolo podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že predmetom úpravy výšky ceny bolo len jej jednorazové zvýšenie o 250 000,- Sk za posledný štvrtrok 2006, a to o finančné prostriedky na tento účel uvoľnené rozhodnutím zastupiteľstva v rámci úpravy rozpočtu mesta na rok 2006. Uvedenému výkladu Dodatku č. 1 nasvedčuje aj druhá veta textu, z ktorého možno usúdiť, že zmluvné strany špecifikovali výšku zmenenej ceny za posledný štvrtrok roku 2006 uvedením presnej ceny aj obdobia. Aj z ďalšieho textu dodatku možno bez akýchkoľvek pochybností vyvodit', že zvýšenie ceny o 250 000,- Sk sa týkalo len posledného štvrtroka 2006, keď zmluvné strany formulovali jej splatnosť ako najneskôr 15. 12. 2006. Toto dojednanie s presne určeným dátumom splatnosti je osobitným dojednaním oproti zneniu samotnej zmluvy č. 89/05-OKP zo dňa 06. 04. 2005, kde splatnosť ceny bo výške 2 400 000,- Sk ročne vrátane DPH bola dohodnutá tak, že objednávatel' sa zaviazal uvedenú cenu uhrádzať štvrtročne vo výške 1/4 dohodnutej ceny, a to vždy do 15. dňa prvého mesiaca príslušného štvrtroka priamo na účet vystaviteľa. Vzhľadom na znenie dojednania splatnosti ceny v samotnej zmluve č. 89/05-OKP a v Dodatku č. 1 možno konštatovať, že splatnosť zvýšenej ceny v celkovej sume 850 000,- Sk sa týkala výlučne posledného štvrtroka 2006, a že Dodatkom č. 1 nedošlo k zmene zmluvy č. 89/05-OKP na ďalšie obdobie nasledujúce po roku 2006. Napokon, ani sám žalovaný, ktorý návrh Dodatku č. 1 pripravil a predložil žalobcovi, v ďalšom období s navýšením ceny o 250 000 Sk za žalobcom poskytované plnenie nepočítal, čo vyplynulo z dôvodovej správy k návrhu rozpočtu mesta Považská Bystrica na roky 2007 - 2009. Odvolací súd preto dospel na rozdiel od prvostupňového súdu k záveru, že pri výklade obsahu záväzku obsiahnutého v Dodatku č. 1 zo dňa 16. 11. 2006 možno bez akýchkoľvek pochybností vyložiť prejav vôle zmluvných strán tak, že dodatok č. 1 upravoval práva a povinnosti účastníkov zmluvy len za obdobie posledného štvrtroka 2006, a na ďalšie obdobie trvania zmluvného vzťahu, nasledujúce po roku 2006, sa už nevzťahoval.

Výpovede svedkov F. a Bc. A., ktorí v konaní pred súdom prvého stupňa prezentovali úmysel zmluvných strán zmeniť dodatkom č. 1 zmluvu č. 89/05-OKP aj na obdobie po roku 2006, odvolací súd vyhodnotil vzhľadom na jednoznačnú formuláciu zmluvných dojednaní obsiahnutých v predmetnom dodatku ako nevierohodné, účelové a pre právne posúdenie platnosti a účinnosti Dodatku č. 1 za irelevantné.

Z ust. § 8 ods. 6 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom riadení v znení účinnom do 31. 12. 2006 vyplýva, že majetkoprávne úkony, o ktorých rozhoduje obecné resp. mestské zastupiteľstvo a ktoré by urobil len starosta obce, resp. primátor mesta, by obec (mesto) nezaväzovali, lebo by chýbal prejav vôle obce. Starosta obce alebo primátor mesta nemôže urobiť bez prejavu vôle obce (mesta) majetkoprávny úkon, ku ktorému sa vyžaduje predchádzajúce rozhodnutie obecného (mestského) zastupiteľstva a zaviazat' ním obec, pretože mu k tomu zákon o majetku obcí s príslušnými predpismi nedáva oprávnenie, takže jeho právny úkon by ani nevyvolal právne účinky.

Ak teda F.. X. prezentoval vo svojej svedeckej výpovedi vôľu zmeniť zmluvu č. 89/05-OKP Dodatkom č. 1 aj na obdobie po roku 2006, nešlo o vôľu mesta, lebo tá bola vyjadrená v uznesení mestského zastupiteľstva č. 42/2006. V odvolacom konaní žalobcom predložené listinné dôkazy, a to odsúhlasenie vzájomného zápočtu pohľadávok medzi žalovaným a F., ktorému žalobca postúpil svoje pohľadávky voči žalovanému, ako aj výpis z účtu F.. S. H., ktorými dôkazmi žalobca mienil preukázať, že žalovaný akceptoval zvýšenie ceny aj na obdobie po roku 2006, odvolací súd nepovažoval za relevantné vzhľadom k vyššie uvedeným skutkovým zisteniam; navyiac žalovaný jednostranné zápočty Ing. S. H. spochybnil, na dôkaz čoho odvolaciemu súdu predložil nesúhlasné stanovisko zo dňa 15.11.2011 adresované Ing. H..

Odvolací súd preto z dôvodov vyššie uvedených zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu o zaplatenie 16 596,96 Eur s príslušným úrokom z omeškania zamietol.

O náhrade trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania týkajúceho sa predmetu sporu o zaplatenie 16 596,96 Eur s príslušenstvom, odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení

s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalovanému priznal plnú náhradu trov konania účelne vynaložených na uplatňovanie a bránenie práva proti žalobcovi, pozostávajúcich zo zaplatených súdnych poplatkov vo výške 1 991,- Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 5 577,91 Eur.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 26. 01. 2015.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (ďalej aj dovolateľ) s odôvodnením, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) a že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Dovolať bol toho názoru, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil svedeckú výpoveď štatutárneho zástupcu žalovaného ako aj štatutárneho zástupcu žalobcu v čase uzavretia Dodatku č. 1 a konštatoval, že skutkové okolnosti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Argumentoval tým, že odvolací súd pri hodnotení dôkazov nerešpektoval jasne preukázanú a prejavenu vôľu účastníkov zmluvného vzťahu formou dodatku upraviť svoj zmluvný vzťah tak, že došlo k rozšíreniu predmetu plnenia zo strany žalobcu a ku zodpovedajúcemu zvýšeniu odplaty za poskytnuté plnenia zo strany žalovaného. Odvolací súd svojím rozhodnutím tak neodôvodnene zasiahol do súkromnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným ako zmluvných strán nerešpektujúc autonómiu ich vôle. Uviedol, že odvolací súd označil výpovede svedkov F. a Bc. A. za nevierohodné, účelové a irelevantné, a to s poukazom na text samotného Dodatku č. 1, uznesenie mestského zastupiteľstva o druhej úprave rozpočtu na rok 2006, dôvodovú správu k návrhu rozpočtu na roky 2007 až 2009 ako aj následné správanie sa zmluvných strán. Podľa názoru dovolateľa toto konštatovanie odvolacieho súdu je nesprávne, nemajúce oporu vo vykonanom dokazovaní a je v konečnom dôsledku svojvoľné. Pokiaľ odvolací súd argumentoval samotným textom Dodatku č. 1 k zmluve, je z jeho textu zrejmé, že v zmysle ods. 1 tohto dodatku mestské zastupiteľstvo rozhodlo o štvrťročnom (opakovanom) navýšení odplaty za plnenie poskytované žalobcom, pričom je tu zároveň uvedené, že takáto zmena zmluvy bola odsúhlasená mestským zastupiteľstvom. Pokiaľ sa v Dodatku č. 1 hovorilo o konkretizácii platby za IV. štvrťrok 2006, toto je potrebné vykladať tak, že predmetná veta osobitne upravuje platbu za IV. štvrťrok roku 2006, a to z dôvodu, že takáto úprava bola nevyhnutná, nakoľko pôvodné ustanovenia zmluvy by nebolo možné aplikovať na úhradu odplaty za štvrtý štvrťrok roku 2006, a to aj s ohľadom na dátum podpísania dodatku dňa 16. 11. 2006. Predmetným ustanovením (ods. 1 dodatku) došlo k zmene rozsahu výšky odplaty za poskytované plnenie do budúcnosti (štvrťročne) a zároveň aj ku konkretizácii tejto zmeny zmluvy vo vzťahu k prebiehajúcemu štvrťroku. V tejto súvislosti považoval dovolateľ tiež za nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že žalobca do dnešného dňa poskytuje plnenie žalovanému v rozsahu dojednanom v predmetnom Dodatku č. 1, t.j. vo zvýšenom rozsahu. Z výsluchu svedkov jednoznačne vyplýva vôľa zmluvných strán potvrdená mestským zastupiteľstvom zvýšiť cenu do budúcnosti a v prípade, ak by prejav vôle pripúšťal rôzny výklad mal odvolací súd vychádzať z ustanovenia § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka a použiť výklad Dodatku č. 1, na ťarchu toho subjektu ktorý ako prvý v poradí tento výklad použil, t.j. na ťarchu žalovaného. Opätovne poukázal na skutočnosť, že dôležitým interpretačným prostriedkom je aj následné správanie sa zmluvných strán. Uvedený záver o opakujúcom sa plnení je plne v súlade s logickým a jazykovo-gramatickým výkladom a predovšetkým s vôľou zmluvných strán. Dovolať ďalej argumentoval tým, že zmeny v obsadení mestského zastupiteľstva po voľbách koncom roku 2006, ako aj vo vedení mesta viedli k tomu, že žalovaný prestal dodržiavať svoje zmluvné záväzky. Domnieva sa, že odvysielanie úplného priebehu prvého zasadnutia mestského zastupiteľstva v roku 2007, viedlo k začatiu trestného stíhania nového primátora mesta Považská Bystrica S. S. M. a jeho zástupcu F. N. E.. Práve z tohto dôvodu, podľa názoru žalobcu, v návrhu rozpočtu na roky 2007 až 2009 neboli úmyselne zapracované náklady vyplývajúce z dodatku č. 1. Preto podľa názoru dovolateľa nemožno akceptovať argumentáciu odvolacieho súdu odvolávajúcu sa na predmetnú dôvodovú správu ako aj ďalšie správanie žalovaného pri plnení záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy v znení jej Dodatku č. 1. Dovolať poukázal na skutočnosť, že úmysel oboch zmluvných strán uzavrieť predmetný dodatok aj na obdobia po roku 2006 potvrdzuje aj skutočnosť, že ak by išlo len o jednorazové zvýšenie plnenia za IV. štvrťrok 2006, nebolo by potrebné predkladať schválenie predmetného dodatku mestskému zastupiteľstvu, nakoľko podľa uznesenia č. 14/2006 bolo F. Y. X., primátorovi mesta Považská Bystrica, udelené splnomocnenie

vykonávať zmeny v rozpočte mesta Považská Bystrica počas roka 2006 do výšky 1 000 000,- Sk v jednotlivých položkách rozpočtu mesta. Dodal, že žalovaný do dnešného dňa akceptoval vykonané zápočty týkajúce sa I. a II. štvrťroku 2007, uhradil zostatkovú časť vzájomných pohľadávok v sume 1 827,31 Eur na účet F.. S. H., čím došlo k reálnemu akceptovaniu opakovanosti plnenia v zmysle Dodatku č. 1. Odvolací súd sa touto skutočnosťou zaoberal len povrchne a formalisticky, pričom v rámci riadneho vyhodnotenia dôkazov nespĺnil svoju zákonnú povinnosť, nakoľko predmetné dôkazy spochybňujú správnosť právneho názoru prijatého odvolacím súdom, čím zakladajú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Podľa dovolateľa odvolací súd opätovne pochybil a tým dovolateľovi svojim konaním a rozhodnutím opätovne odňal možnosť konať pred súdom, pretože nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť a zmätočnosť. Konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu je tiež postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., keďže sa nezaoberal vyhodnotením listinného dôkazu, ktorým je vyjadrenie jazykovedného ústavu SAV. Napokon podľa dovolateľa napadnuté rozhodnutie je postihnuté aj vadou spočívajúcou v nesprávnom právnom posúdení (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), keď za správny považoval právny názor vyslovený súdom prvého stupňa vo vzťahu k samotnému prejavu vôle, úmyslu konajúcich osôb, zavedenú prax ako aj následné správanie týkajúce sa Dodatku č. 1, z ktorého možno vyvodíť, že úmyslom konajúcich osôb bolo rozšíriť predmet zmluvy a zvýšiť cenu za plnenie, a to nielen za IV. štvrťrok 2006, ale aj za nasledujúce obdobia, t. j. v danom prípade k správnej aplikácii § 266 ods. 1, ods. 3 Obchodného zákonníka.

Dovolateľ na základe uvedeného navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16 596,96 Eur s 10,25 % úrokom z omeškania zo sumy 8 298,48 Eur od 16. 04. 2009 do zaplatenia a s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 8 298,48 Eur do zaplatenia, alebo aby vo všetkých výrokoch vec zrušil a vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania.

K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobca dovolacie dôvody uvádza len ich všeobecným výpočtom bez toho, aby pod príslušný zákonný dôvod subsumoval konkrétny postup súdu, ktorý by prípadne mohol zakladať jeho vadnosť. Dovolanie preto považuje za zmätočné a bez relevantných dovolacích dôvodov. Naviac žalobca v dovolacom konaní predkladá nové dôkazy a navrhuje vykonať dokazovanie vo vzťahu ku skutkovým otázkam veci (nie k preukázaniu dôvodov dovolania), čo je v rozpore s platnou právnou úpravou. Podľa žalovaného sa súd dôsledne riadil názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacieho súdu vysloveným v predmetnej veci, zopakoval dokazovanie a následne mohol rozhodnúť v intenciách svojho skoršieho rozhodnutia, pričom toto svoje rozhodnutie aj náležite zdôvodnil. Dodal, že predmetná vec už procesne prešla všetkými inštanciami súdov a otázka právneho posúdenia je konštantnou judikatúrou konajúcich súdov už náležite vyriešená a jednoznačne ustálená. Viaceré súdy totiž vyniesli závery o iba jednorazovom navýšení odplaty z dodatku a stotožnili sa s právnou argumentáciou žalobcu. K predchádzajúcemu zrušujúcemu rozhodnutiu dovolacieho súdu došlo len z procesných dôvodov a dovolací súd nijakým spôsobom nespochybnil právne posúdenie veci. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca vo svojej argumentácii o skúmaní vôle žalovaného účelovo vychádza iba z vôle jeho štatutárneho zástupcu - vtedajšieho primátora, pričom absolútne ignoruje skutočnosť, že vôľu netvorí iba primátor, ale jeho mestské zastupiteľstvo. Podľa názoru žalovaného žalobca vo svojom dovolaní neuvádza žiadne novú argumentáciu, ku ktorej by sa žalovaný nebol býval v priebehu konania už vyjadril. Dodatok nadväzoval na uznesenie mestského zastupiteľstva č. 42/2006, ktorého účelom bolo upraviť finančné vzťahy v rámci rozpočtu na rok 2006. V dôvodovej správe k návrhu rozpočtu mesta Považská Bystrica na roky 2007 - 2009 je v položke prevádzkovanie spravodajského informačného kanála mesta Považská Bystrica udelená suma 2 400 000,- Sk, čo znamená sumu 600 000,- Sk štvrťročne. Teda ani rozpočet mesta na nasledujúce roky nepočítal so zvýšením ceny. Dodatok taktiež nebol nikdy schvaľovaný v mestskom zastupiteľstve. Ak by zmluvné strany mali v úmysle navýšiť odmenu opakovane aj na ďalšie obdobia, musel by takýto dodatok byť schválený mestským zastupiteľstvom. Žalovaný odmietol tvrdenie žalobcu, že súd sa nevysporiadal s listinnými dôkazmi, a to odsúhlasenie vzájomného zápočtu pohľadávok a výpisom z účtu F. Súd sa s týmito dôkazmi náležite vysporiadal a uviedol, prečo na ne neprihliadal. Podľa názoru žalovaného tieto dokumenty nemajú žiadnu právnu relevanciu z dôvodu, že odsúhlasenie zápočtu

pohľadávok nie je podpísané štatutárnym zástupcom mesta a neobsahuje ani dátum vyhotovenia. V konaní bol žalovaným predložený list zo dňa 15. 11. 2011, v ktorom žalovaný odmietol zápočet akceptovať. Žalovaný mal za to, že súd v odôvodnení rozsudku dostatočne uviedol skutkové a právne okolnosti veci, a prečo na niektoré dôkazy neprihliadol. Podľa názoru žalovaného je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v merite veci správny. Navyše tento korešponduje s rozhodnutiami iných súdov v obdobných veciach, kde už bola vyriešená hmotnoprávna otázka sporu. Zásadne odmietol argumentáciu žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci súdom, o nedostatočnom odôvodnení rozsudku, ktoré malo za následok nesprávne rozhodnutie, resp. o odňatí možnosti konať pred súdom, alebo že konanie trpí inou vadou konania. Žalovaný preto navrhol, aby dovolací súd zamietol dovolanie žalobcu a priznal mu náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 O.s.p. / po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania / § 240 ods. 1 O.s.p. /, ktorý je zastúpený advokátom / § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p. / bez nariadenia dovolacieho pojednávania v zmysle § 243a ods. 1 O.s.p. najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Z príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku je zrejmé, že ním ako jedným z mimoriadnych opravných prostriedkov nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu, ale možno ním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa / § 236 O.s.p. /.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej / § 238 ods. 1 O.s.p. / alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci / § 238 ods. 2 O.s.p. /, alebo ak rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 / § 238 ods. 3 O.s.p. /.

V predmetnej veci bol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa, dovolanie je preto podľa § 238 ods. 1 O.s.p. prípustné.

Podľa žalobcu došlo v konaní pred odvolacím súdom k vade, uvedenej v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci / § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. /, pričom rozhodnutie spočíva aj na nesprávnom právnom posúdení veci / § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. /.

Pod nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O takýto prípad ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak súd aplikoval síce správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil. Nesprávne právne posúdenie veci môže byť spôsobilým dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok rozhodnutia odvolacieho súdu.

Žalobca si uplatnil právo na zaplatenie pohľadávky na základe Zmluvy o zriadení a zabezpečení prevádzky spravodajského informačného kanála Mesta Považská Bystrica č. 89/05 a jej Dodatku č. 1 zo dňa 16.11.2006, podľa bodu 1 ktorého Mestské zastupiteľstvo v Považskej Bystrici uznesením č. 42/2006 z 3.11.2006 rozhodlo o úprave rozpočtu a v rámci nej o zvýšení ceny za realizáciu predmetu zmluvy za účelom informovanosti obyvateľov mesta a publicity mesta štvrťročne o 250 000 Sk. Cena za štvrtý štvrťrok 2006 bude teda celkovo 850 000 Sk.

Keďže medzi zmluvnými stranami je rozpor vo výklade termínu „štvrťročne“, odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že podľa uvedeného dodatku došlo k navýšeniu ceny predmetu plnenia len pre štvrtý štvrťrok 2006 a nie aj na ďalšie štvrťroky, pričom pri výklade predmetného právneho úkonu poukázal na ustanovenie § 266 Obchodného zákonníka.

Podmienkou platnosti každého právneho úkonu, teda aj právnych úkonov, ku ktorým dochádza v rámci obchodných záväzkových vzťahov je, že musí ísť o prejav vôle urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne. Ak dôjde k tomu, že súd musí vykladať prejav vôle účastníka obchodného záväzkového vzťahu, musí postupovať podľa výkladových pravidiel, upravených v § 266 ods. 1 až 4 Obchodného zákonníka. Pri výklade sporného ustanovenia v obchodnej zmluve, ktoré každý z účastníkov právneho

vzťahu interpretuje odlišne je dôležité, aby výklad vychádzal z komplexného pohľadu na všetky okolnosti konkrétneho prípadu s prihliadnutím na rokovanie o uzavretí zmluvy, na obchodnú prax, ktorá existuje medzi stranami ako aj ich následné správanie, ak to povaha veci pripúšťa.

V danom prípade možno konštatovať, že odvolací súd sporný termín „štvrtročne“, aj keď poukázal na úmysel zmluvných strán, vyložil v rozpore so svedeckými výpoveďami štatutárnych zástupcov sporových strán, konajúcich za účastníkov konania v čase uzavretia Dodatku č. 1, ktorí sa jednoznačne vyjadrili, že ich úmyslom bolo zvýšiť cenu predmetu plnenia aj na ďalšie štvrtroky, pričom vo svojej výpovedi poukázali aj na rokovania, ktoré uzavretiu Dodatku č. 1 predchádzali a týkali sa rozšírenia a skvalitnenia poskytovaného plnenia. Nezaoberal sa tiež rozsahom plnenia žalobcu po uzavretí predmetného dodatku a nedoplnil ani dokazovanie ohľadom námietky žalobcu, podľa ktorej došlo zo strany žalovaného k realizácii platby, zodpovedajúcej už navýšenému rozsahu v prospech subjektu, na ktorý žalobca postúpil časť pohľadávok voči žalovanému zo zmluvy č. 89/05 zo dňa 6.4.2005 a jej Dodatku č.1

Odvolací súd tiež pri výklade vôle strán neakceptoval jednoznačné výkladové pravidlo, obsiahnuté v ustanovení § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka, podľa ktorého prejav vôle, ktorý obsahuje výraz, pripúšťajúci rôzny výklad, treba pri pochybnostiach vykladať na ťarchu strany, ktorá prvá v konaní tento výraz použila. Návrh dodatku č.1, ktorý obsahuje sporné ustanovenie, podľa zhodných vyjadrení účastníkov konania predkladal žalovaný.

Pokiaľ odvolací súd pri výklade vôle účastníkov konania, prejavenej v predmetnom dodatku poukazuje na následne prijaté uznesenia mestského zastupiteľstva je potrebné v tejto súvislosti konštatovať, že konanie o určenie neplatnosti predmetnej zmluvy vrátane jej Dodatku č. 1 skončilo právoplatným rozhodnutím o zamietnutí žaloby.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom možno rozumieť taký vadný postup v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska ustanovenia § 237 ods.1 písm. f/ O.s.p. významná ide najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne so všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi jeho procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Uvedené ustanovenie odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvisu s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci vysloveným v napadnutom rozhodnutí.

Procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladá aj dovolateľom namietané nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, v ktorom odvolací súd nezaujal žiadne stanovisko k tvrdeniu žalobcu, podľa ktorého došlo po uzavretí dodatku k navýšeniu rozsahu poskytovaného plnenia zo strany žalobcu napr. o prenosy zo zasadania mestského zastupiteľstva, sväte omše, reportáže zo športových a kultúrnych podujatí, čo priamo súviselo s úpravou ceny dohodnutého plnenia, teda jej navýšením o 250 000 Sk v každom nasledujúcom štvrtroku, pričom podľa tvrdenia žalobcu dochádza z jeho strany k zvýšenému rozsahu plnenia aj v súčasnosti. Skutočnosť, že zvýšenie ceny bolo viazané na zmenu rozsahu poskytnutého plnenia vyplýva aj z bodu 2 Dodatku, podľa ktorého vysielateľ vyrobí a odvysiela programy a informácie o využití prostriedkov z grantového programu mesta, problematike diaľnice a kultúrno-spoločenských podujatiach poriadaných mestom.

Rovnako odvolací súd nedostatočne odôvodnil svoje konštatovanie, podľa ktorého nepovažoval za relevantný dôkaz predložený žalobcom - odsúhlasenie vzájomného zápočtu pohľadávok medzi žalovaným a F. na ktorého bola postúpená časť pohľadávok žalobcu voči žalovanému zo Zmluvy o zriadení a zabezpečení prevádzky spravodajského informačného kanála Mesta Považská Bystrica, keď nezaujal žiadne stanovisko k tvrdeniu žalobcu, podľa ktorého aj zo skutočnosti, že došlo k reálnemu plneniu zo strany žalovaného v prospech nového veriteľa pohľadávok z uvedenej zmluvy vyplýva, že úmyslom zmluvných strán pri uzavieraní Dodatku č. 1 bolo zvýšenie ceny poskytovaného plnenia aj na nasledujúce štvrtroky.

Keďže vzhľadom na uvedené skutočnosti možno konštatovať opodstatnenosť žalobcom namietaných dovolacích dôvodov, dovolací súd podľa § 243b ods. 2 veta prvá, § 243b ods. 4 dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu / § 243d ods. 1 O.s.p./. V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne aj o trovách odvolacieho a dovolacieho konania / § 243d ods. 1 O.s.p. /.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.